

שאול נקל, היענות אחריות

השר השתיקה בפרשת חכמי

ד ונמים של ידיעות וכתבות נכ" תבות על החשדות ברודי וביוסף חכמי, בגניבת 60 מיליון דולר מחברת ההשקעות פ.יט. כיסוי נרחב ביותר ניתן לחקירת המישטרה ומסייהכנסה. הסכום אדיר. לגבי החשדות קבע

העיתונות חברה עם המימסד כדי להשתיק את העיקר בפרשת דויד ויוסף חכמי (למעלה): אם היתה גניבה של מיליונים, הם נגבנו מחברת הביטוח "הפניקס" השייכת לציבור ול"בנק דיסקונט", שאותם נראה רימו החכמים

ההליכים מכיוון שניסה להשפיע על החקירה באמצעות המכתב ששלח לשרהמישטרה, חיים בר-לב, ופעולות אחרות. כראי שנציגי הפרקליטות יפנו לשוטרים החוקרים את מיקרה חכמי, או למפקד של חברת פ.יט. הו"ד יוסף שגב. בידיהם ראיות לכך שבמסווה של נסיעת קבוצת סוכניביטוח של חברת הפניקס לדרום-אמריקה, נסעו שניים חכמי שניסו ליצור מגע עם יורי סלנט וחגי כליר, המתחכמים אישם בדרום-אמריקה, ולהשפיע עליהם לחזור כהם מערותם.

פריצת הדרך של המפרקים של פ.יט. הדי"ר שגב ומיכאל שפיגלמן, באה כאשר נפגשו לכאורה. למעשה, אין צורך שאחד שלנט ובליר, והללו גוללו במשך שעות באוזני המפרקים את דרכיהגניבה שלהם ושל החכמים.

לולא מידע זה, לא היה כתב-התביעה מוגש, ורק הודות למידע הצליחו המפרקים לאתר את העיסקות בניירותיערך שנעשו, ודרכיהגניבה לכאורה. למעשה, אין צורך שאחד משני מוסרי-מידע יעיד, שכן הראיות לפעולות הן במיסמכי החברה ובידי המפרקים, והן עומרות בפני עצמן. אולם אילו חזר בו אחד מהם מדבריו, היה מצב החשודים משתפר.

המפרקים גם יודעים כי חברת "הפניקס" התחילה להעסיק בחוזה מיוחד את קציני המישטרההישעבר יצחק תלוי בסרוויקטים מיוחדים, ונראה כי יש ראיות לכך שהוא מטפל גם בנושא בליך וסלנט. המפרק הדי"ר שגב סירב לומר דבר על נושא זה, בציינו רק כי "מדובר בחייראדם".

הבורסה צריכה להיות מטומטמת לגמרי כדי להצהיר כי גניבת כספים מחברת "הפניקס" אינה מעניינת אותה.

גם המפקח על הביטוח מתחמק מכל פעולה, למרות שלכאורה נגבו מחברת-ביטוח גדולה 30 מיליון דולר. הוא השיב לשאלותי כי "הנושא הוא בחקירה, ולכן אין לנו עניין להתערב". מרוע אין הבורסה או המפקח על חברות-הביטוח נוקטים בכל צעדים נגד החכמים? מרוע היחס כלפיהם מצד בתי-הדין שונה מן היחס אל רודי בלס, שנמק בכלא (ללא הצדקה) במעצר לפני תחילת המישפט ובמהלך מרבית המישפט, בגלל חומרת העבירות? בלס מואשם בגניבת 120 מיליון דולר, וכך גם החכמים (60 מיליון גניבה במקור, בתוספת קנס לפי החוק) ומרוע אין בנק דיסקונט עושה דבר להחזרת הגניבות שנגנבו, לכאורה, ממנו, כשותף בחברת הפניקס?

דני רקנאטי ז"ל בעליו ושלטו של בנק דיסקונט, היה בעלה של מתילדה קרסו, ממייסדות מישפחת-קרסו, בעלת חלק בבנק דיסקונט, וכן יבואני המכוניות רנו (חברת בני משנה קרסו). למתילדה שתי אחיות. האחת, מרים, היא אשתו של אפרים חכמי, מייסד מישפחת חכמי, והשניה, הלה קרסו, היא אשתו של רודי חכמי, המואשם עם בנו יוסי בגניבה. שלוש מישפחות אלה שולטות בקבוצת דיסקונט.

נסיעה חשודה

ציגי הפרקליטות היו יכולים לטעון: ההשוואה למיקרה בלס אינה נכונה. בלס נעצר עד תום

אולם איש לא שם לב עד כה לכתובת על הקיר: אם הפניקס היתה בעלת מחצית פ.יט. הרי שבפעולות אלה גנבו כספים מחברת הפניקס.

אילו היו הרווחים נשארים בחברה, ולא נגנבים עליידי השלישייה באוסן פרטי, היתה הפניקס נהנית ממחצית הרווחים הללו, היינו מחצית משששים מיליון דולר.

זאת אומרת שאותן העובדות שעלי פיהן פועלות רשויות שונות נגד החכמים בגלל עבירות מסייהכנסה ומטבע, וכן הונאת חברת פ.יט. מראות גם על גניבה של מנהלי ובעלי שליש חברת הפניקס מחברת הפניקס עצמה. כמעשים כאלה, אם נעשו, פגעו החכמים, בעלי שליש מניות הפניקס, בבעלי יתר המניות — החברה האנגלית, בנק דיסקונט והציבור.

בורסה מטומטמת

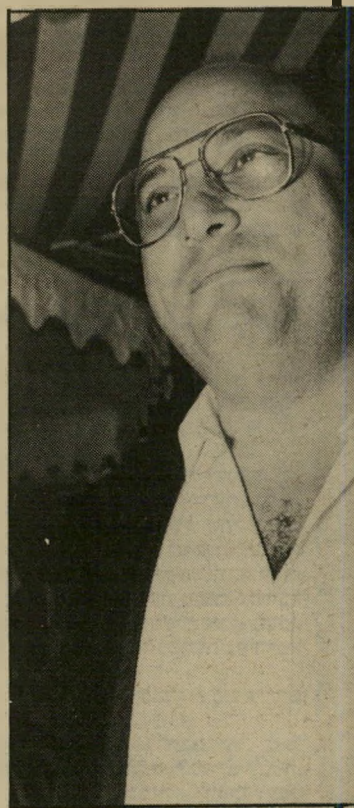
אין ספק כי עובדות אלה ירועות היטב לבנק דיסקונט ולהכרה הבריטית, המעדיפים להמתין להתפתחויות. אחרי הכל, מדובר בגופים לכאורה-פרטיים. לכאורה, מכיוון שגם בנק דיסקונט הוא גוף ציבורי, שיש לו מניות בכורסה, ושאלה גדולה היא מרוע הבנק נמנע מפעולות להתחזרת הגניבה אליו.

אולם השערוריה הגדולה היא מרוע מגינייהציבור המוכהקים, הבורסה לניירותיערך והמפקח על חברות-הביטוח, אינם עושים דבר. הבורסה הגדילה לעשות, והצהירה ביום השישי כי "מדובר במיקרה פרטי-אישי של מישפחת חכמי, ואינו נוגע ישירות לחברה".

הוציא נגדם ציריכוכו יציאה מן הארץ. קבע השופט בפסיקתו: "אחרי שעיינתי שלוש וחצי שעות בחומר-החקירה, נחה רעתי כי יש חומר ראיתי ויש עובדות. המיסמכים מלמדים, לכאורה, כי נעשו פעולות ורישומים כוזבים כסיפרי חברת פ.יט. חברה פינאנסית שהיתה בבעלות הפניקס. נרשמו פעולות-קניה רטרור אקטיביות של ניירותיערך לטובת מנ"ל הלים, באופן פרטי. ריווחיהמניות הוס"תרו בחלקם מישלטונות-המס".

ריבירי השופט מתמצים את עיקר התביעה נגד החכמים: חברת פ.יט. היתה בבעלות שווה של יורי סלנט וחגי בליך וחברת הפניקס. בליך, סלנט והחכמים היו מנהלים בחברת פ.יט. ואילו החכמים היו מנהלים בחברת-הביטוח הפניקס. וכן בעלי שליש ממניות החברה באותה תקופה. יתר המניות היו בידי בנק דיסקונט, חברת-ביטוח כריטית והחיבור לאחרימכן רכשו החכמים את חלקה של החברה הבריטית, והיום הם מחזיקים במחצית ממניות הפניקס. פ.יט. עסקה בעסקות בניירותיערך והוויחה רווחים גדולים והפסידה הפסדים גדולים. עסקות רווחיות נרשמו רטרואקטיבית על שם בליך, סלנט ויוסי חכמי באופן פרטי, ושלושתם חילקו ביניהם את רווח בשלושה חלקים שווים.

לפי התביעה, כל אחד קיבל במשך השנים בצורה כוז 20 מיליון דולר. במשיכת-כספים זו הם גנבו במובן כסף מחברת "פ.יט.", שכן בפועל העיסקות נעשו עליידי פ.יט., ולא עליידי השלישייה באופן פרטי. הם גם הונו את מסייהכנסה, שכן בהצהורם על עסקי ניירותיערך כפרטיים, ולא כסוחרים, הם מטורים מסייהכנסה.

יועץ חכמי, מדובר בחייראדם...